

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Széchenyi-utcában van, a csizmadiaszin alatt.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe. Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri cikkek garmondsora után 30 krajczár fizelendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr. — Egyes szám ára 12 kr.

Községeknél egész évre előfizetve 5 frt.

Két fontos ügy letárgyalása.

Két igen fontos ügy került napirendre a képviselőtestületnek legutóbbi közgyűlésén. Az államgymnasium építésére beérkezett ajánlatok feletti határozathozatal volt az egyik, a másik pedig a villamos közvilágítás létesítése érdekében kiküldött bizottság véleményes jelentése.

Készséggel elismerjük, mindkét ügy anyira bele vág a közönség érdekébe, hogy azok komoly és higgadt, de mindenesetre tárgyilagos megvitatása teljesen indokolt.

Csak hogy éppen ez a három kellék: a komolyság, higgadság és tárgyilagosság hiányzott a legtöbb felszólalásnál, hogy helyet adjon a szenvedélyes kifakadásoknak és a tanácskozás normális menetét zavaró izgalmaknak.

Nézzük csak közelebbről mindkét ügynek az előzményeit.

Városunk a vidékkel együtt a gymnasium fölállítását addig sürgette, míg a kormány azt engedélyezte a megajánlott és szerződésbe foglalt azon feltétel alatt, hogy a város közönsége köteles az épületet saját költségére 3 év alatt felépíttetni. A képviselőtestület sok huza-vona után ezelőtt hónappal határozott az építési terület megszerzése, az építési költségek mi módon való fedezése, majd később a végleges tervek elfogadása és az építési költségek megajánlása tekintetében, ugyanakkor az építési ügyek teljhatalmu intézésére, nevezetesen: a vállalati feltételek megállapítására, a versenytárgyalás kihirdetésére és megtartására,

valamint legelőnyösebb vállalkozóval a szerződés megkötésére stb., a képviselőtestület magának egyedül a szerződés jóváhagyását tartván fenn, mint amugy is az ő jogkörébe tartozó teendőt. Ennek alapján a bizottság részben el is járt, a legelőnyösebb ajánlat tekintetében véleményes jelentését meg is tette, csak a szerződést nem kötötte meg idő rövidsége miatt.

A képviselőtestület tehát ezen ügyben következetesen másképp nem határozhatott, minthogy vagy jóváhagyó tudomásul veszi a bizottság véleményes jelentését, melyben igéri, hogy rövid idő alatt a szerződést is megkötöti és előterjeszti, vagy nem veszi tudomásul a jelentést, hanem utasítja a bizottságot a szerződés megkötésére és előterjesztésére, vagy pedig maga választ az ajánlatok között s az általa kiválasztott ajánlattevővel rendeli megkötöni a beterveztendő szerződést.

Ezen tiszta és érthető alternatívák helyett azonban a képviselőtestület tagjainak egy része, támaszkodva a Tüzes Karácson által hajánál fogva előrártott érvekre fektetett indítványa folytán, arra az álláspontra helyezkedett, hogy mindaddig, míg az építési terület birtokba véve nincs s az építési költségek rendelkezésre nem állanak, az egész ügy vétessék le napirendről.

Hiába való volt minden felvilágosítás, hogy t. i. a képviselőtestület a területnek esetleg kisajátítás után való megszerzésére s a költségek előállítására a felhatalmazást a polgármesternek határozatilag megadta, sőt a kisajátítási jog nemcsak kérelmezve, de hír szerint engedélyezve is van, a vármegye

törvényhatósága, mint a megszerzendő telkek legértékesebbikének tulajdonosa pedig a méltányos feltételek mellett való átbocsátás iránt mult közgyűlésében már határozott, az obstruáló ellenzék ösökönyösen ragaszkodott öblös hangu vezérének határozati javaslatához.

Már most kérjük: miért küldötte ki akkor a képviselőtestület az építést végrehajtó bizottságot, ha most annak első eljárását is napirendről le kellene venni? Hol ebben az észszerűség és logika? És ha a bizottságnak nagy apparatussal és sok idő alatt létre jött munkáját kiküldöje, a képviselőtestület napirendről le venné, ki vállalja el a felelősséget úgy a szerződő állammal, mint az ajánlattevő vállalkozókkal szemben, az indokolatlan késedelmes eljárás miatt? Erre nem akadt vállalkozó.

De a tett heves felszólamlásoknak még egyéb kellemetlen következményei is voltak. A rossz példa ragadós. Egy pár, gyűléstermünkben eddig szokatlan, személyes sértegetésbe is átesapó felszólalás nem maradhatott el.

Jakab Károly képv. tag, ki az ajánlattevők között is szerepel, tehát a fennforgó ügyben érdekelt fél, nem eléggé választékos szavakkal kifogásolta az építési bizottság által ajánlott legelőnyösebb, szintén képv. tag Bartók József megbízhatóságát, mi aztán megint Dr. Kustár Gyulát a megtámadott vejét, tagtársát s e révén ugyancsak érdekelt felet felszólalásra készítette, hasonló modorban torolva meg az ejtett sérelmeket.

Ennek a közéletünkben sajnálatos új

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Füst.

A tisztí casinó társalgó szobája tele van füsttel. Abban a pillanatban, ahogy Faragó, a kadét belép, vidám kacagás hangzik fel. Faragó az első pillanatban megütközik, s aztán mintha csiklandozná valami, mosolyog.

— Hohó! Én is kérek abból a jóból.

— Nini a kadét megbolondult — konstatálja Stadler főhadnagy.

— Dehogy, hiszen csak kíváncsi vagyok.

Stadler felállt, s komolyan megintette a kadétot.

— Jegyezd meg fiam, hogy kadétok csak öt forint bánatpénz lefizetése után kíváncsiskodnak.

A tiszték újból elkezdtek nevetni, s a szegény kadét alighanem pórul jár, ha Csapó százados be nem toppan a terembe. Világos, hogy hallani akarta a históriát.

— Csapiczkyt halljuk! Csapiczky tudja a legjobban — kiáltozták össze-vissza.

— Hiszen rövid az egész, — kezdte Csapiczky, miután rágyújtott a cigarettájára — az előzmény eléggé ismeretes. Kass Miklósné — egyszerűen kifejezve magamat — istennő. Azt hiszem, eredetileg angyal volt, de úgy látszik, még az égbeliek is irigyelték a szépségét, s ezért száműzték a mi rongyos földünkre.

— Ördögös fiú ez a Csapiczky, mily szép hasonlatokat tud kitalálni.

— Kadét! Halts Maul!

— Belebolondultunk — én, te, ő, mi, ti, ők en masse, — mint Stadler szellemesen illusztrálta a helyzetet. Már majdnem kardélre került köztünk a kis ügy, amikor elővettük a jobbik eszünket és sorsot huztunk. Tóth főhadnagy ur volt a szerencsefia, s ő rögtön munkába is fogott. Azt már többször konstatáltuk, hogy a férjek általában kellemetlen emberek...

— No az már igaz, hogy keserves....

— Still! dörögte rá a megrökönyödött kadétra.

..... de Kass még ebben a kategóriában diszpécser volt. Folyton a felesége szoknyáján ült, örökké csókolóztak, s ilyenkor rendkívül barátságos arccal méregette végig Tóthot. Aligha csalódom, ha azt hiszem, hogy Tóth utoljára is dühös lett, s valami bolondot talált mondani, amire meg Kass már aligha barátságos hangon válaszolt. Tóth persze kegyetlen dilemmába jutott, s a legokosabb a mit tehetett, hogy most provokáltuk Kasst.

Újra kacagtak, s egyértelműleg megállapodtak abban, hogy Tóth főhadnagy gulyáshust aprít Kass doktorból.

*

Ahogy reggel 6 órakor Dénes báró és Csapó százados elmentek a felükért, Kass doktor már felöltözve várt rájuk, s hogy ölje az időt, a szőnyegre kuporodva játszott felesége kedvencz angol macskájával. A fehér szőrű, bolyhos kis bestia villámgyorsan tűnt el a függönyök mögött, míg Kass zavartan emelkedett fel, s gyorsan könyakkal kinalta meg az urakat.

Dénes báró rágyújtott féltve őrzött csempészett szivarjainak egyikére. Az a csunya szokása

volt a bárónak, hogy soha senkit se kinalt meg szivarral. Pompás, messze földön híres szivarjai voltak. Kass és Csapó is némi irigységgel szimatolták az elszálló finom kék füst illatát. A báró egyszer csak mit, mit nem gondolt, — lehet, hogy szegény Kasson sajnálkozott — elővette újból a szivaros tárcáját s megkinalta vele őket. Illetlen mohósággal kaptak a szivar után. Csapó azon melegében rágyújtott, Kass pedig szinte kéjesen simogatta végig a fénytelen havanna-leveleket. Gondosan levágta a végét s mondhatom élvezettel gyújtotta meg.

— Menjünk urak, menjünk, türelmetlenkedett Dénes.

Mire a kaszánya vivótermébe értek, Tóth főhadnagy már meztelenül diskurált a segédekkel. Kass egy-kettőre készen volt. Amig pepecselt a rubájával, az alatt az ezredorvos újra végigmosta karbólos vattával a kardokat, Csapó kimérte szép egyenes krétavonalakkal a távolságot s azután a felállított felekkel czeremóniázott, hogy béküljenek ki.

Tóth bosszusan dörmögött valamit a bajuszába, Kass pedig mosolyogva vonta a vállát. A segédek ajkán futó mosoly villant át. Hogyne. A robusztus Tóth mellett szegény Kass oly vézna volt, hogy igazán szánalmat gerjesztett.

— Vigyázz!

— Rajta!

Kass szinte mozdulatlanul maradt, s Tóth így kelletlen arccal támadott, mintha csak azt akarná mondani, hogy roppant egyenlőtlen harc ez. Kass szépen védekezett, de Tóth sehogyse birta támadásra birni. Tóth kezdett belemelegedni.

A segédek feszülten kezdtek figyelni, s Csa-

tünetnek, mely könnyen állandóvá válhatik a képviselőtestület tanácskozásaiban, kiszámíthatatlan kárára a közérdeknek, elejét vehette volna az elnöklő polgármester, ha érdekelt-ség miatt nem engedi szóhoz jutni sem Jakab Károlyt, sem Dr. Kustár Gyulát. Az elnök csak törvénybiztosította jogával él vala, ha kizárja a vitából az érdekelt feleket.

Ily jelenetek után a kérdés feltevése és a szavazás sem történhetett meg simán. Itt Vékonny Ferencz tett megjegyzéseket idejét multa felszólalásával.

A másik fontos ügy tárgyalása sem volt ment az okvetetlenkedésektől. Ennek is érdekes előzményei vannak. Rég táplált óhaj-tása, régi vágya a közönségnek a mai kezdetleges közvilágítás bajain segíteni, de sehogy sem lehetett módját találni a lakosok nagyobb mérvű megterhelhetése nélkül. Most Hunwald Sándor helybeli kereskedő ajánlatot tett a villamos közvilágítás behozatalára, kizárólagos engedélyt kérve a várostól. A képviselőtestület a kérdés tanulmányozása és a beadott ajánlatra nézve véleményadás végett egy bizottságot küldött ki azzal a megbízással, hogy esetleg más városokban közvetlen tapasztalatot szerezzen a villamos közvilágítás berendezéséről. És a bizottság heteken keresztül adatokat gyűjtött, tanulmányozott, utaztatott, tárgyalt s mikor munkálatával elkészült, a legkedvezőbb feltételek mellett téve meg javaslatát, akkor arra a tapasztalatra kellett jönnie, hogy a képviselőtestület néhány tagja nem bizik benne. Az előbbeni tárgynál is felszólaló Tüzes Karácson felolvas-tatja a terjedelmes szerződési feltételeket, midőn ez megtörténik, akkor meg azzal a javaslattal áll elő, hogy a szerződés feltételei nyomassanak ki, osztassanak szét a képviselőtestület tagjai között tanulmányozás végett. Nem lett volna-e célravezetőbb már egyúttal az egész képviselőtestületet a szél rózsza minden irányába szétküldeni tanulmányútra?

Igaz, hogy a gymnasium ügye 28 szavazattal 20 ellenében, a villamos közvilágítás ügye pedig 50 szavazattal 5 ellenében, a két bizottság javaslata értelmében dönt el, de azért a város közönségének a közügyek iránt érdeklődő része azt kérde, hogy vajon szükséges volt-e azon törekvés, mely arra irányult, hogy ugyanazon testület, mely már korábban így határozott, most másképen határozzon, s az ügyet valószínűleg ad greces calendas napirendről levegye?

pó már megmarkolta kardját, hogy idejében közbe-lépjen. Ebben a pillanatban suhogva repült ki Tóth kezéből a kard. A csörrenésre kinos csend következett. Kass nyughatatlanul forgatta a szemét, míg aztán csendes boldogság ömlött el arcán, s elégedetten csettintett nyelvvel.

Mikor újra felálltak, Tóthnak a nyakán és homlokán duzzadtak az erek. Ezúttal már Tóth eszeveszetten támadott, de sehogyse birt rést találni. Kass ismét nyugtalankodni kezdett s a segédek növekvő szorongással látták, hogy keresi a pillanatot, amikor védelemből támadásba mehessen át.

Tóth teljesen megdühödve, bolondul primet vág, Kass viszaugrik, úgy hogy Tóth megingott egy pillanatban. Kass, mint a macska elnyulva ugrott vissza, s rettenetesen végigvágott Tóthnak a karján.

A segédek megmerevedve nézik ezt a csodát, Tóth pedig bambán néz vértől borított karjára, mintha az nem is az ő testrésze lenne.

Kass mindenről megfeledkezve, magánkívül rohant az ablakhoz, aggódó nézéssel vette fel onnan a Dénes bárótól kapott szivart, s szivni kezdte. A szivar még égett s kék füstje az erős szivásra fodrosan szállt fel a levegőbe.

Kass ekkor azon meztelenül odafordult Tóthhoz és fídelisen megfogta a balkezét.

— Ne haragudj öreg, Sajnálom, hogy így esett; de már azt hittem, elalszik a szivarom.

Mikor felkászolódtak, Csapó százados csakugyan a szakállába dörmögte:

— No hiszen ennek a feleségét se kívánja meg ezentul az ördög se!

Katona Béla.

Ennek elbírálását a közönségre bizzuk, melynek képviselőtestületében a nagy többség határozott.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Barabás Berta okleveles óvónőt a felső állami óvodához kinevezte.

— **A deésaknai m. kir. sóbányahivatal** új főnöke, Herepei Árpád bányanagy, január 16-án vette át a hivatal vezetését. A leltári tárgyak átadására a marosújvári főbányahivatal egy számszaki közeget küldött ki.

— **Nyugdíjazás.** Szentesi Áron a deési ev. ref. elemi fiúiskola igazgató-tanítója saját kérelme folytán nyugdíjaztatott.

— **Elöléptetés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Daday István polgári iskolai tanárt a X. fizetési osztály 2-dik fokozatából azon osztály 1-ső fokozatába léptette elő.

— **Megbízás.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Máthé Kálmán deés-csiczhegyi állami tanító nejét azon iskolánál a kézimunka tanításával megbízta.

— **Eljegyzés.** Porcsalmi és buji Dr. Jékey Dániel kolozsvári kir. ítélő táblai tanács-jegyző, aljárásbíró, a megyénkbeli Jékey-család sarja, eljegyezte Kirchner Margitot Komáromból.

— **A szamosújvári járásba** a borellenőrző bizottság elnökévé Retteg Sándor tőrtőri, s tagjává Somkerek Miklós székí, Konrád István magyar derzsei, Bálint János ördögös-fűzesi és Bogdány Gábor esztényi birtokos nevezetett ki.

— **Házasság.** Bereczky Dániel, a szamosújvári járás h. szolgabírója, f. hó 15-én kelt egybe Katona Mariskával Naszódon. — A szamosújvári németi keret körjegyzője Ábrahám Miklós f. hó 17-én esküdtött örök hűséget Bittay Rózsikának Maros-Vásárhelyt.

— **Adomány.** Gr. Kornis Viktor, a deési önkéntes tűzoltó egylet ruházati alapjának 20 koronát adományozott. Az egylet parancsuoksága e sorok által kívánja hálás köszönetét kifejezni a nemes szívű adakozóknak.

— **Államsegély.** Vallás- és közoktatásügyi miniszter a dungelegi gör. kath. tanító fizetését 120 frt államsegéllyel 300 frtra kiegészítette.

— **Szolgálatra rendelés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Sipos Zoltán sepi-szent-györgyi állami tanítót vármegyénk kir. tanfelügyelőségéhez szolgálatra rendelte.

— **Szabadságolás.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Mosóczy Wiedman Gizella deésaknai állami tanítónőnek 4 heti, Nyakas Ilona felsőoroszfalusi állami állandó gyermekmenház vezetőjének 6 havi szabadságidőt engedélyezett.

— **Országos vásár** lesz Kendi-Lonán január 23-án.

— **Népies gazdasági előadás.** A Szolnok-Dobokamegyei gazdasági egylet népies gazdasági előadást rendez Kékesen az állami iskola helyiségében folyó évi január 29-én vasárnap. Kezdeté d. u. 2 órakor.

— **A bethleni dal- és műkedvelő-társulat** saját pénztára javára a „Casinó” termében, 1899. évi január hó 21-én zártkörű táncszivigalommal egybekötött 8-ik műkedvelői előadását rendezi előadatik: A parasztkisasszony. Népszimnő dalokkal 3 felvonásban. Irtá: Berczik Árpád. Zenéjét szerzte: Erkel Elek. Rendező: Gyárfás Albert ev. ref. lelkész. Közreműködnek a következő műkedvelők: Hunyady Béla, Hegyi Lenke, Hunyady Ágnes, ifj. Hegyi János, Kovács József, Balog Ferencz, Gáll Gábor, Pap Mariska, Boér Pál, Fekete László, Polonyi Sándor, Szabó Irma, Nedela Matild, Nedela Mari, Hegyi Rózsika. Helyárak: I-ső hely 80 kr., II-ik hely 60 kr., állóhely 40 kr., gyermekjegy 20 kr. Kezdeté este 7 órakor. Jegyek előre válthatók Polonyi üzletében, este a pénztárnál.

— **Tűz volt** 16-án este városunkban. Varga József fűrészgári előmunkás háza a Béla-hegy alatt esti 9 óra tájban kigyulladt és daczára a nyomban kivonult tűzoltóságnak, a fenőfából és léczből összerótt ház teljesen leégett. A szivattyuk víz hiánya miatt nem működhetek. A ház építési szerkezete olyan kezdetleges volt, hogy a fűrészpóra és törmelék fára helyezett háznak feltétlenül a földig kellett leégnie. A tűz vigyázatlanságból — kémény gyulásból — keletkezett.

— **Szegény tanulók segélyezése.** Szép ünneppel ment végbe a némai állami iskolába járó tanulók téli ruházattal való segélyezése. Szilassy Miksa tanító fáradozása folytán 39 frt 40 kr. gyűlt be adakozásokból, mely összeget a következők adományozták a nemes célra: Gajzágó Boldizsár 30 frt, Bitay Gyula 3 frt, Babos Imre, Bányay Károly, özv. Csiky Györgyné 1-1 frt, Mán György, Keresztes Miklós, Pap György, Nagy Imre, Goldstein Izsák és valaki 50-50 krt, Königstein Ede és Bucsi István 20-20 krt, összesen 39 frt 40 kr. A ruházat és egyéb jutalmak kiosztása után a tanulók a himnuszot és szózatot énekelték el s hálátelt szívvvel mondtak köszönetet a kegyes adakozóknak.

— **A polgári olvasókör táncmulatsága** január 14-én folyt le a vármegyeház dísztermében. A szép számmal egybegyűlt közönség sorai közt ott volt vármegyénk főispánja id. báró Bornemissza Károly úr ömeltósága, ki mint tiszteletbeli elnöke az olvasókörnek viselte a hatalmas rendezői jelvényt. Jelen volt a város polgármestere s még egynehányan a szorosabb értelemben vett intelligenciából. Lehetek volna pedig sokkal többen jelen, így nevezetesen sok kereskedő elmaradása egészen indokolatlan volt, mert a mai világban az összetartásra, asszimilációra kell törekednünk s egymás jó intézményeit pártolni, támogatni. Mindezekről eltekintve, a táncmulatság igen jól sikerült. Két nagy kolonban 80 pár tánczolta a négyeseket, ez pedig olyan kontingens, hogy bármelyik bálnak előnyére szolgálhat; kedélyességben sem volt hiány, hiszen az tartotta össze a társaságot a reggeli órákig együtt s ebben a tekintetben talán csak lendített a dolgon, hogy jobbára egyforma társaság volt jelen. Az anyagiakban pedig épen szép sikert aratott az olvasókör, mert valami 257 frt bevételből vagy 174 frt volt a tiszta jövedelem, mely az olvasókör kasszájába befolyt.

— **Tanítók jutalmazása.** Szolnok-Doboka vármegye mezőgazdasági bizottsága a gazdasági ismétlő-iskolákban legtöbb buzgalmat kifejtő s legtöbb eredménnyel oktató néptanítók fáradozásait megjutalmazandó, pályázatot hirdetett. Pályázhat mindazon néptanító, ki az 1898/99. tanév alatt gazdasági ismétlő-iskolát vezet és ezen ismétlő-iskolában oly eredményt képes felmutatni, mely elismerésre és jutalomra érdemes. Pályadíjak: I-ső díj 120 korona, II-ik díj 100 korona, III-ik díj 80 korona. A pályaművek 1899. márczius 30-ig nyújtandók be „Szolnok-Doboka vármegye mezőgazdasági bizottságának Deésen” című borítékkal ellátva. A pályaművekben feltüntetendő: 1. a község neve, 2. a gazdasági ismétlő-iskola tanköteleseinek száma, 3. hányan látogatják a gazdasági ismétlő-iskolát, 4. Az elméleti oktatás mellett a gyakorlati irányú oktatás mily módon történik. (Gazdaságok szemlélése stb.) 5. Az ismétlő-iskola óra- és tanrendje. Pályázó köteles a maga idejében bejelenteni, hogy mikor lesz az ismétlő-iskola vizsgálja, továbbá a tanítványaival köteles azt is közölni, hogy vizsga alkalmával a legjobb előmenetelt tanúsító tanulókat a vizsgáló bizottság jutalomban részesíti.

— **Carmellini búcsufellépte.** Carmellini e kiváló ügyességű művész, ma az Európa szálloda termében, mint eddig is tette, úgy a mai előadás is arra fog törekedni, hogy minél kedvezőbb meglepetésben részesítse a nézőközönséget. Különösen szép mutatvány lesz a jövő ezredévi postá; a mely mutatvány kivitele, meglepő volta is kellemes meglepetés, a melyben a hölgyközönséget részesíti, igazán megtekintésre méltó látványosság. Ajánljuk ezt a kiváló ügyességű embert mindenki figyelmébe, mert magasan felette áll a többi kokler csepürágó komédiásoknak. Szalon-equilibrista és elsőrendű mint ezermester, ötletes, találékony és minden tekintetben elismerésre méltó bűvész, ki minden mutatványt megmagyaráz. Kezdeté este 8 órakor.

— **Vásári jelentés.** Keddi hetivásárunk valamivel kedvezőbb volt a múlt hetinél, kevéssel népesebb ugyan, de a kereslet egyes áruknál nagyobb volt. Buza mmászája 6 frton, kukoricza mmászája 4 frt 80 kron, burgonya mmászája 3 frt 50 kron kelt el. A liszt megmaradt ugyan a múlt heti árban, de legközelebb emelkedés várható. Szarvasmarha felhajtás gyér, a kereslet gyenge, sertés felhajtás nagyobb, a kereslet élénk volt és a fiatal sertések ára magasnak mondható.

— **A deési zenekedvelők egyesülete** január 28-án táncmulatsággal egybekötött 3 ik hangversenyét rendezte a megyeház disztermében a következő műsorral: 1. Bethowen zongora-quartett, előadják: Dr. Kovács Sándorné úrnő, Demeter Lajos, Einöder György és Gerstmann Ödön urak. 2. „Kis hirdetések“, Tóth Bélától, szavalja: Soós Amália úrhölgy. 3. Vonós négyes, Haydnól, előadják: Dr. Boros Gábor, Balassovics Ármin, Einöder György és Gerstmann Ödön urak. 4. Polonaise, Kückentől, zongorán négy kézre előadják: Pap Elza úrhölgy és Rösner Gusztáv úr. 5. a) Keringő, „Babatündér“ baletből; b) Nyitány, Doppler Ferencz „Ilka“ című operából, előadják: Dr. Boros Gábor, Demeter Lajos, Balassovics Ármin, Szabó György, Einöder György, Hussek Flórián, Wolf Bogdán, Sata Albert és Gerstmann Ödön urak. Az egyesület tagjai azon kedvezményben részesülnek, hogy 2 szabad belépti jegy lakásukra fog megküldetni. Nem egyleti tagok belépti díja személyenként 1 frt. Karzati jegy 1 forint. A hangverseny kezdete este 7 órakor. A minden tekintetben érdekesnek ígérkező hangversenyre felhívjuk a helybeli és vidéki közönség figyelmét.

— **A villamos világítás kérdése** „fényesen“ meg van oldva. Deés város képviselőtestülete január 18 án tartott ülésében 50 szóval 5 ellen elhatározta a villamos közvilágítás beállítását. Ezzel a képviselőtestület újabb bizonyítékát adta annak, hogy a közszükség által követelt haladás elől nem zárkozik el. Sajátságos, hogy épen e napon ugyanaz történt Hódmezővásárhelyen, ott, ahol a múlt évben, mikor csak egy pár tucsat petroleum-lámpa szaporításáról volt szó, akadt olyan sikerült városatya is, aki azt mondta, minek az a lámpás az utcára, hisz jóra való ember úgy sem botorkál éjszaka...

— **Polgári olvasókör tánczestélye.** Bevétel 257 frt 20 kr., kiadás 82 frt 31 kr., tiszta jövedelem 174 frt 89 kr. volt. Jegyeiket megváltották: Kovrig Albert 5 frt, Horváth Ádám, Haragai János 2-2 frt, Kádár József, Léner János, Farkas Iván Zsigmond, Ramesán Vazul, Pap Jenő 1-1 frt. Összesen 14 frt. Felülfizettek: Br. Bornemissza Károly 9 frt, Szilágyi Albert 10 frt, Botha András 5 frt, Gábré János, Vásárhelyi Boldizsár 2-2 frt, Brugovitz Szósef 1-50 kr., Szikisán János, Ágai Ignác, Jakab Károly, Szántó Márton, Katona Károly, Scheirich Árpád, Csizsár Imre, Vásárhelyi József, Hilebrand Ferencz, Teleki István 1-1 frt, Hajdu István, Nussbaum Lajos, Sulyán György, Daday István, Scheer Antal, ifj. Izsáki Antal, Havas Béla, Klein Jenő, f. Decei Samu, Kék János, Rosenberg Márton, Vajna Károly, Jagamas János, Ludvig Nándor, Papp János, Kempf Árpád, Bakó Mihály, Gál László 50-50 krt.

— **Mezei Péter jubileuma.** Nótát szeretnénk írni, fényeset, ragyogót — a szegedi közönségről. Arról a közönségről, mely minden szépért és nemmes dologért rajongani szokott, amely méltányolni tudja az igazi érdemeket és amely fényessé tette azt a színházi estét, a mikor a magyar vidéki színészetnek egyik érdemes munkása, kinek remek játékokban Deés város műértő közönsége is annyiszor gyönyörködött, színi pályájának negyvenedik évfordulóját ünnepelte. A jubiléus előadására zsefolásig megtelt a színház nézőtere. Olyan volt a színház képe, mint kiváltságos, ünnepi alkalmakor szokott lenni. A páholyok és a földszint közönsége estély-öltözkében jelent meg. Ezzel a külsőséggel is kifejezte a közönség azon estének ünnepiességét. A kiváló művész ünneplése nyílt színen ment végbe. A mikor a függöny felgördült, a társulat tagjai félkörben álltak a színpadon, élükön a színház igazgatójával, Makó Lajossal. A színházi zenekar az adott jelle tust húzott és a jubiléus művész Szeremi és Jeskó karján belépett a színpadra. A zenekar üdvözlő zenéjét tulharsogta a közönség éljenzése és viharos tapsai, amiknek alig akart vége szakadni. És a mikor lecsendesült az ünneplés zaja, előlépett Makó Lajos és a következő lendületes, meleg szavakkal üdvözlötte a jubiléus művészt: Tisztelt művész! Szeged város n. é. közönsége részéről engem ért a megtisztelő szerencse, hogy téged e szép napon üdvözljelek. Diszes feladat, mit örömmel végzek. Hisz 40 éves művészi multad felment az alól, hogy színarany igaz művészetedet és fedelmi kedélyedet sablonos közszólamokkal honoráljam, de arra nincs is szükség. Tekints körül, s a mit ma itt látsz, minden hivatalos méltatásnál ékesszólóbban beszél. E díszes koszorú, e telt ház, a felzúgó tapsvihar: mind téged magasz-

talnak. Egy óriási város közérzetének, becsülésének és szeretetének megnyilatkozása ez, mely így szól: derék művész, ki egy emberöltőn át híven szolgáltad műzsádat, ki hosszú éveken keresztül a derű sugaraival aranyoztad be színházi estéinket, ki meleg kedéllyel s igaz művészetteddel mindig jóleső békét varázsoltál szíveinkbe — mind e kitüntetés té tőlünk kiérdemelted. Él még soká díszére hivatásodnak s mielőtt végleg nyugalomba vonulnál, jer vissza még néhány-szor hozzánk, hadd legyünk mi szegediek azok, kik neked a műzsa szolgálatában utoljára tapsolunk. Éltessen az Isten! A tetszéssel fogadott beszéd után, melyet a közönség nevében intézett Makó Lajos Mezeihez, a maga, valamint a társulat üdvözlését tolmácsolta Makó, Majd Mezei kezdett beszélni. Eleinte megcsuklott a szava, minden érzése könnyűvé vált és megindultan mondott köszönetet a közönségnek azért a kitüntetésért, melyben őt a nevezetes évfordulón részesítették. Megköszönte az igazgató, valamint a pályatársak szeretetét és ragaszkodását. Ezután végtelenül szép és megható jelenet következett. A pályatársak odaléptek az ünnepelthez és ezek a kedves bohém-lelkek könnyes szemekkel szorították a jubiláns kezét, megölelték, megcsókolták és örömlükben sirtak a magyar vidéki színészet e kiválóságának szépséges ünnepén, a mi az ünnepük és ünneplésük is volt. Majd átnyújtották a jubilánsnak Szeged város közönségének hatalmas babérkoszoruját, az igazgató nagy ezüstkoszoruját, a pályatársak értékes emléktárgyait, valamint a művész ismerőseinek a koszoruját és a tanuló ifjúság nemzetiszín szallagos pálmakoszoruját. Ezután a függöny legördült és a színpadon folytatódott az ünneplés. A színügyi bizottság testületileg kereste fel a művészt és kifejezte a közönség elismerését és jó kívánságait a művész iránt. Pár percz múlva az előadás következett. Sardou pompás vigjátéka: „A jó barátok“ került színre, melynek előadása méltó volt a mai ünnepies estéhez. Mindegyik szereplő a tehetsége legjavát vitte az előadásba és ezzel nem mindennapi élvezethez juttatták a közönséget. Előadás után a művész tiszteletére bankett volt a Kaas-fogadó külön termében, ahol Szeged társadalmának előkelő közönségéből igen sokan jelentek meg. A kedélyes banketten sok felköszöntőt mondtak a jubiléus művészre. Elsőnek Salamon Zsigmond, kir. táblabíró, a színügyi bizottság nevében köszöntötte fel az ünnepeltet. Végül Faragó Ödön a művészhez érkezett sürgönyöket olvasta fel, köztük lapunk szerkesztőségét is.

Egyetemi hallgatók bálja

Deés, 1899 január 21.

Az alkotmányos zűrzavart és ebből származó borus hangulatot jobban lehet társadalmi, mint diplomáciai uton eloszlatni. Legjobb példa erre az elmúlt hét, melynek elején a polgári olvasókör táncmulatsága s utóján az egyetemi hallgatók bálja igazolta, hogy a vig órákban mennyire fáj az embernek a feje az ex-lex állapotok miatt. Az olvasókör táncmulatságáról lapunk más rovatán számoltunk be, itt az egyetemi hallgatók báljáról szólnunk és pedig következőleg.

Tegnap este vidám hangulat ütött tanyát a vármegyeház disztermében. Kilencz óra felé már szállingózni kezdtek a vendégek s alig egy fél óra múlva megtelt a terem úgy, hogy alig tudtak ülőhelyeket szorítani a fürge rendezők, kik vörös selyem jelvényeikkel igen jól festettek.

Egynegyed tíz órakor hirtelen sorakozik a rendezőség, haptákba vágja magát és sorfala között bevonult a szép bálanya, Simó Béláné, ki világos kék selyem uszályos ruhájában igézően nézett ki. A sorfal között vezették trónjához, ahol kezébe adták az est kormánypálcáját, egy gyönyörű szép virágbokréttát; mondanunk sem kell, hogy bevonulása alatt a zenekar a Rákóczi-indulót játszott. Itt sajnálattal kell megemlítenünk, hogy a más két bálanya, Barcsay Tamásné és Fejérváry Jenóné, gyengélkedés miatt nem jelenhetett meg.

Alig foglalt helyet a bálanya, tudva azt, hogy mi a jó bálanya kötelessége s tudva azt, hogy alattvalóinak talpa alatt parázs van, a bál-

elnökkel megkezdte a tánczot, jó kedvvel, vig hangulattal, hogy úgy folytassák mindazok, kik ott vannak az ő kormányzása alatt.

S úgy is történt uraim és hölgyeim, mint mondtam, mert a jó példa ragad s nemsokára a vig hangulat árában uszott az egész bálterem, melyen városunk elite közönsége vett részt s a bál protektorai, élükön vármegyénk főispánjával.

A négyeseket 48 pár tánczolta s a jelenlevő hölgyközönség köréből a következők neveit sikerült feljegyeznünk:

Simó Béláné, özv. Almai Ferenczné, Almai nővérek, Aradi Károlyné, Aradi Ella, Ajtay Ákosné (Kéthely), Bocsaánczy Ferenczné, özv. Bajnóczy Ferenczné, Bajnóczy Piroška, özv. Benkő Jánosné, Czece Péterné, Czece Jolán, Jónás Bálintné, Jónás Margit, Fényes Elekné, Hunwald Sándorné, Lászlófy Kata, Herdy Lajosné, Rusz Simonné, Rubel Jella, Papp Jenóné, Papp Elza, Márkovits Antalné, Lipsey nővérek, Rehák Ágostonné, Sófaly Lajosné, Sófaly Sarolta, Soós Amália, Sohár Hugóné, Sterba Dezsóné, Sterba Jolán, Szentkirályi Gyuláné, Szilágyi Mihályné, Szilágyi Erzsi, Taufer Lajosné, Taufer Ilona, Tamassy Margit, Toháti Sándorné, Toháti Irma, Tarsoly Zoltánné, Tüzes Karácsonné, Várady Pálné, Várady Lenke, Vékony Ferenczné, Vajda Jánosné, Vajda Gyuláné, Vajda Mariska, Zoványi Irén.

Ezek voltak a bálnak valóságos belső tagjai, de sok kütagja is volt, kik a karzaton vagyis jobban mondva a páholyokban helyezkedtek el.

S folyt a táncz szépen, hangulatosan a reggeli órákig, mert az egyetemi polgárok felejtve a törvénykönyvet, Aesculapot és más filozopter dolgot, egyedül Terpsichore örömeinek hoztak áldozatot s teremtettek egy minden tekintetben fényes bált, melyről mindenki kedves emlékekkel távozott.

Nyílt-tér.*

Brüll Jenő urnak

Deésen.

Az 1898. év augusztus 12-ik napján a tölem kapott pofonért, a bíróságilag megítélt 5 frt fájdalomdíjat mai rapon postára tettem.

Tisztelettel

Nuszbaum Lajos.

* E rovat alatt megjelent sorokért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Telkes ház Kossuth Lajos-utca 79., 79/a. szám alatt halálozás folytán jutányos áron eladó. Értekezhetni lehet Kossuth Lajos-utca 62. szám alatt.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Veress Dezső.

Hirdetések.

Sz. 4161—98 telkvi.

1—1(25)

Arverési hirdetményi kivonat.

A m. láposi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Jakab végrehajtónak Gergely Kati végrehajtást szenvedő elleni 137 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a Deési kir. törvényszék (a m. láposi kir. járásbíróság) területén levő Magyar-Láposon fekvő a m. láposi 447 tjkvben A + 3 rsz. 100 $\frac{1}{2}$ hrsz. egész ingatlanra az árverést 458 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi január hó 27 ik napján d. e. 10 órakor Magyar-Láposon a kir. járásbíróság helyiségében, megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{1}{2}$ -át vagyis 45 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez tetenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságtól Magyar-Lápos 1898. évi december hó 12-én.

Lauka,
kir. aljbíró

STANDARD

életbiztosító intézete, Budapest, V., Fürdő-utca 4. sz. a. Vagyona 110 millió forint. Valamennyi intézet közt a legolcsóbb díjtételek mellett köt életbiztosításokat. Bővebb felvilágosítás kapható Deésen, Posta-utca 1. sz. a.

Dréher-féle sör-raktár

Deésen,

Kossuth Lajos-utca 38. szám alatt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlani, hogy legelső minőségű sörgyártmányomat, u. m.

kőbányai márcziusi-, korona- és bak-sörnek

Szolnok-Dobokavármegyében egyedüli

FŐRAKTÁRÁT

MAJROVICS JAKAB úrnál állítottam be, ki azt az eddigi kifogástalan minőségben tartja fenn továbbra is. A vevők teljes bizalommal fordulhatnak hozzá, erről kezeskedem.

Teljes tisztelettel:

Dréher Antal sörfőzdéje
Kőbányán.

2—3(1)

Alapított 1870-ben.

Farsangi idényre meglepő újdonságok érkeztek

1899.

Papp Jenő

1899.

női és férfi divattárába, Deés, főtér.

Női

Báli selyem-, gase- és szőr-ruhakelmék 30 krtól 3 frtig.
Báli ruhadiszek minden árban.
Báli belépők 5 frttól 15 frtig.
Báli keztyűk, 4, 6, 8, 12, 16 gombos.
Báli cipők 2 frttól 5 frtig.
Báli legyezők 50 krtól 4 frtig.
Báli harisnyák 25 krtól 2 frtig.
Báli mederek 1 frt 50 krtól 5 frtig.

Férfi

Báli ruhakelmék 3 frttól 8 frtig.
Báli mellények 5 frttól 10 frtig.
Báli nyakkendők 25 krtól 2 frtig.
Báli ingek 1 frt 50 krtól 3 frtig.
Báli cipők 3 frttól 7 frtig.
Báli claccok 5 frttól 8 frtig.
Báli keztyűk, legjobb minőség.
Báli harisnyák 25 krtól 2 frtig.

Valódi rumburgi és chifon gyöcsök, asztalneműk, ág- és asztalterítők, szőnyegek, függönyök, butor-szövetek, paplan, pokrócz, matrác, utazó bőröndök és rövidárúkból gyári raktár.

Első deési temetkezési intézet. 3—(7)

Vidéki rendelményeket gyorsan és pontosan teljesítek.

Sz. 18—899 főisp.

1—1(24)

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott vármegye törvényhatóságnál rendszeresített III. alszámvevői állás lemondás folytán megüresedvén, felhívom mindazokat, kik ezen évi 600 frt fizetés, 100 frt lakbérilletmény és nyugdíj-igénnyel egybekötött állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-czikk. 1., 25., és 17. §-ai értelmében felszerelt pályázati kéréseiket hozzám folyó évi január hó 31-ig annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel a később beérkezett folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

Besztercze, 1899. évi január hó 5-én.

Gr. Bethlen Pál,
főispán.

Sz. 3298—1898. tlkvi.

2—3(12)

Hirdetmény.

Csernek község telekkönyve általános tagosítás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi 29. és az 1889: 38. és az 1891. évi 16. törvényczikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-

czikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyv bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott. Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t.-cz. 15 és 17. §§-ai alapján — ideértve ezen §-oknak az 1889. évi 38. t.-czikk 5. és 6. §-aiban és az 1891: 16. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: 38. t.-cz. 7. §-a és az 1891: 16. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi 29. t.-cz. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis az 1899. évi június hó 30-ik napjáig bezárólag alólírt tlknyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t.-cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889: 38. törvényczikk 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése értelmében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat vagyis 1899. évi június hó 30-ik napjáig bezárólag ezen kir. jbiróság, mint tlkvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a tlknyv átala-

kitása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892: 29. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889: 38. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1899. évi június hó 30-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításakor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság, mint tlknyvi hatóságtól.

Csáki-Gorbón, 1898. év december hó 7-én.

Lányi,
kir. aljbíró.

Sz. 3283—898. tkvi.

2—3(2)

Hirdetmény.

Bába község telekkönyvei erdő- és legelő-elkülönítés következtében az 1869. évi 2579. sz. I. M. szabályrendeletre képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. t.-czikk, az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16-ik törvényczikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-czikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

E czélból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás Bába községben 1898. évi márczius hó 7-ik napján fog kezdődni.

Ennélfogva felhívatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új tlkvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkvi végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tlkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírással az 1886. évi 29. t.-czikk 15—18 és az 1889. évi 38. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is esznek; és

4. Mindazok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől esznek.

Nagy-Ilondán, 1898. évi december hó 18-án.

A kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Pap Emil,
kir. jbiró.